

عنوان مقاله:

طراحی دهکده مسکونی با رویکرد پایداری انرژی ، مطالعه موردی شهر اصفهان

محل انتشار:

اولین کنفرانس علمی پژوهشی عمران، معماری و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

شادی علی آقاجان - کارشناس ارشد مهندسی معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یزد

مجید راسخی - دکترای مهندسی معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یزد

خلاصه مقاله:

استفاده از تکنیک های معماری برای تأمین شرایط مساعد زندگی در ساختمان با استفاده از نور روز، گرمایش خورشیدی و سرمایش طبیعی، بخش اصلی و غیر قابل تفکیک فرآیند طراحی معماری می باشد. تنظیم شرایط محیطی عامل شکل دهنده فرم و کالبد ساختمان تلقی می شد. لذا هنگامی که معمار طراحی ساختمان را آغاز می کرد علاوه بر زیبایی و استحکام، سرمایش، گرمایش و نور طبیعی بنا را مد نظر قرار می داد. با به وجود آمدن قوانین و ضوابط شهری و لزوم تهیه نقشه توسط مهندسين معمار دارای گواهینامه جهت اخذ پروانه از شهرداری، الگوهای معماری سنتی در ساخت و ساز شهرها کمرنگ شده و شکاف عمیقی بین میراث اصیل معماری سنتی و ساخت و ساز مدرن بوجود آمد. لذا تبعات منفی این شکاف از جمله آلودگی هوا، بحران انرژی و ... که دامنه آن به نسل های آینده هم کشیده خواهد شد، بیانگر لزوم همکاری و همفکری تمام متخصصین در همه رشته ها برای رسیدن به یک معماری پایدار و کم مصرف است. هدف این پژوهش طراحی یک دهکده مسکونی در اصفهان است که ضمن حفظ اصول و ضوابط شهری با نگاهی عمیق به مسائل اقلیمی و با رویکرد پایداری انرژی به تأمین شرایط آسایش ساکنین دهکده می پردازد. در این مقاله به بررسی علوم مختلف مربوط به ساختمان، در زمینه جلوگیری از اتلاف انرژی و مصرف بهینه آن در دهکده مسکونی پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

الگوهای معماری، اتلاف انرژی، دهکده مسکونی، مسائل اقلیمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/511844>

